

Kopie

Afgeleverd aan: mr. COENE Geert
art. 792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 2014 / 2292
Datum van uitspraak 12 september 2014
Rolnummer 2013/AB/910

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000032826-0001-0009-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

C

appellante,
vertegenwoordigd door mr. COENÉ Geert, advocaat te 1040 BRUXELLES, rue Père Eudore
Devroye 47

tegen

D

geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. VERMOORTELE Anouk, advocaat te 1540 HERNE, Ekkelenberg 36

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 21-05-2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 24e kamer (A.R. 12-3941-A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 13 september 2013,
- de conclusies voor de appellante, neergelegd ter griffie op 6 januari 2014,
- de conclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 6 december 2014,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 27 juni 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad

werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 5 september 2014 waarop ze verdaagd werd voor uitspraak op heden.

*

I. FEITEN

Mevrouw D trad op 15 maart 2010 in dienst van mevrouw C als kinderverzorgster met schriftelijke arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur tot 15 september 2010. Hierop aansluitend sloten partijen een nieuwe schriftelijke arbeidsovereenkomst van 15 september 2010. Deze overeenkomst werd gesloten voor bepaalde tijd tot 16 maart 2011.

Mevrouw C werd arbeidsongeschikt voor de periode van 4 tot 18 maart 2011, en verzond het overeenstemmende arbeidsongeschiktheidsattest op 4 maart 2011 aan mevrouw C. Volgens de bijgebrachte historiek werd deze brief aangeboden aan mevrouw C op 7 maart 2011, doch slechts op 28 maart 2011 aan haar uitgereikt.

Met aangetekende brief van 7 maart 2011 stelde mevrouw C vast dat mevrouw D vanaf 4 maart 2011 niet op het werk was verschenen en vroeg zij het werk te hervatten of haar afwezigheid te verantwoorden.

Deze vraag werd herhaald met aangetekende brief van 10 maart 2011.

Met aangetekende brief van 14 maart 2011 beëindigde de NV de arbeidsovereenkomst om dringende reden waarvan in dezelfde brief als volgt kennis werd gegeven:

"Het feit dat u na ontvangst van beide brieven, op 14 maart 2011 het werk nog steeds niet hervat hebt en ook uw afwezigheid niet heeft gerechtvaardigd, beschouw ik als een ernstige tekortkoming die elke verdere professionele samenwerking tussen ons onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt."

Met aangetekende en gewone brief van 31 maart 2011 vroeg de vakorganisatie van mevrouw D aan mevrouw C om het inlichtingsblad voor de ziekte-uitkeringen ingevuld terug te bezorgen.

Hierop antwoordde mevrouw C dat deze vraag door de juridische dienst zou worden onderzocht; bij dit antwoord werden de aangetekende brieven gevoegd die zij naar mevrouw D had verzonden en het werkloosheidsbewijs C4 waarop melding werd gemaakt van een beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens ongewettigde afwezigheid.

Met aangetekende en gewone brief van 11 april 2011 betwistte de vakorganisatie van mevrouw D het ontslag om dringende reden, en bezorgde zij aan mevrouw C

kopie van het arbeidsongeschiktheidsattest van 4 maart 2011 en van de aangetekende verzending. De vakorganisatie vorderde betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan drie maanden loon en afgifte van sociale documenten.

Met brief van 21 april 2011 betwistte de raadsman van mevrouw C de vordering.

Verdere briefwisseling tussen de vakorganisatie van mevrouw C en de raadsman van mevrouw C leidde niet tot een oplossing.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 14 maart 2012 vorderde mevrouw D voorde arbeidsrechtbank te Brussel betaling door mevrouw C van volgende bedragen:

145,12 euro	opzeggingsvergoeding gelijk aan twee dagen loon
389,52 euro	eindejaarspremie 2011
912,32 euro	eindejaarspremie 2010
110,89 euro	standplaatstoelage 2011
435,32 euro	standplaatstoelage 2010
297,50 euro	vakantiegeld op eindejaarspremies

te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest.

Zij vorderde tevens afgifte van de overeenstemmende sociale documenten en van een nieuw werkloosheidsbewijs C4; tevens de veroordeling van mevrouw C tot de kosten van het geding, rechtsplegingsvergoeding inbegrepen, en de voorlopige uitvoerbaarheid van het tussen te komen vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis van 21 mei 2013 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en gegrond; het kantonement werd toegelaten en mevrouw C werd veroordeeld tot de kosten van het geding.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 13 september 2013, tekende mevrouw C beroep aan tegen dit vonnis. Zij vorderde dat het arbeidshof het vonnis van de arbeidsrechtbank van 21 mei 2013 zou vernietigen en opnieuw recht doende, de oorspronkelijke vordering van mevrouw D ontvankelijk doch ongegrond zou verklaren, met verwijzing van mevrouw D in de kosten van beide aanleggen,

rechtsplegingsvergoeding inbegrepen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. De vorderingen gesteund op de collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten in het paritair comité voor de Vlaamse welzijns- en gezondheidssector

De vorderingen van mevrouw D tot betaling van standplaatsvergoedingen en eindejaarspremies zijn gesteund op de collectieve arbeidsovereenkomsten die gesloten werden in het paritair comité voor de Vlaamse welzijns- en gezondheidssector.

Het staat tussen partijen niet ter discussie dat de onderneming van mevrouw C vanaf 20 februari 2010 ressorteert onder het paritair comité nr. 331 voor de Vlaamse welzijns- en gezondheidssector, na de wijziging van het bevoegdheidsressort van dit paritair comité met K.B. van 26 januari 2010 (B.S. 10 februari 2010). Evenmin staat ter discussie dat haar onderneming tot 19 februari 2010 ressorteerde onder het paritair comité nr. 330 voor de gezondheidsinrichtingen en -diensten.

Mevrouw E baseert haar vorderingen op de cao's die gesloten werden in voornoemd paritair comité 331 voor de Vlaamse welzijns- en gezondheidssector, terwijl mevrouw C argumenteert dat de na te leven arbeidsvoorwaarden deze zijn van het 'oude' paritaire comité 330 voor de gezondheidsinrichtingen- en diensten.

Met betrekking tot de gevolgen van de wijzigingen van het bevoegdheidsressort van een paritair comité bepaalt artikel 27 van de Cao-wet:

"Wanneer de werkingssfeer van een paritair comité of een paritair subcomité wordt gewijzigd, blijven de in die comités gesloten overeenkomsten bindend voor de werkgevers en de werknemers die vóór de wijziging eronder vielen, totdat in het comité waaronder zij na de wijziging ressorteren, de toepassing van de in dit comité geldende overeenkomsten op die werkgevers en werknemers is geregeld."

Deze bepaling kan slechts zo worden gelezen dat bij wijziging van het bevoegdheidsressort van een paritair comité, de collectieve arbeidsovereenkomsten die gesloten werden in paritair comité waaronder de onderneming ressorteerde voor de wijziging blijven gelden, tot op het ogenblik dat een ultdrukkelijke beslissing van het paritair comité waaronder de onderneming ressorteert na de wijziging de toepassing van de in de laatste paritair comité geldende collectieve arbeidsovereenkomsten op de betrokken werkgevers en werknemers

regelt.

Indien mevrouw D aldus betaling vordert van vergoedingen die voorzien zijn in cao's die gelden binnen het paritair comité van de Vlaamse welzijns- en gezondheidssector waar zij na de wijziging van de bevoegdheidsomschrijving onder ressorteert, moet onderzocht worden of en wanneer een uitdrukkelijke beslissing van dit paritair comité deze cao's van toepassing heeft verklaard op de ondernemingen die voorheen ressorteerden onder het paritair comité voor de gezondheidsinrichtingen en -diensten.

Dergelijke uitdrukkelijke beslissing is te vinden in de bijzondere collectieve arbeidsovereenkomst van 3 december 2012, gesloten in het paritair comité voor de Vlaamse welzijns- en gezondheidssector op 3 december 2012 in toepassing van artikel 27 van de Cao-wet, met betrekking tot de voorzieningen voor kinderopvang onder toezicht van de Vlaamse Gemeenschap of van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Artikel 3 van deze cao maakt een onderscheid tussen cao's die onmiddellijk van toepassing zullen zijn vanaf de ingangsdatum van de cao (3 december 2012), waarvan de opsomming wordt gegeven in artikel 4, en cao's die toepassing zullen krijgen wanneer aanpassingen en/of evoluties in de financiering van de voorzieningen voor kinderopvang onder toezicht van de Vlaamse Gemeenschap of van de Vlaamse Gemeenschapscommissie dit mogelijk maken, waarvoor specifieke collectieve arbeidsovereenkomsten dienen te worden gesloten, waarvan de opsomming wordt gegeven in artikel 5.

Vermits de arbeidsovereenkomst van mevrouw D een einde nam op 14 maart 2011, dit is vóór de inwerkingtreding van deze bepalingen op of na 3 december 2012, dient hiermee geen rekening te worden gehouden.

Het is wel zo dat artikel 6 van dezelfde bijzondere cao van 3 december 2012 'ten informatieve titel een opsomming geeft van 19 collectieve arbeidsovereenkomsten en/of belendende regelingen van het paritair comité 331 die reeds eerder van toepassing geworden waren op het huidige toepassingsgebied van het paritair comité 331'.

Geen van deze 19 opgesomde cao's of regelingen voorziet echter in de betaling van een eindejaarspremie of een standplaatstoelage.

Volledigheidshalve merkt het arbeidshof verder op dat de collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten in het 'oude' paritair comité voor de gezondheidssector en -diensten voor de periode van tewerkstelling van mevrouw D evenmin voorzien in de betaling van een eindejaarspremie of een standplaatstoelage.

Het was dan ook ten onrechte dat deze onderdelen van de vordering van mevrouw D door de arbeidsrechtbank werden toegekend.

2. De opzeggingsvergoeding

Artikel 35 laatste lid van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalt

“De partij die een dringende reden inroept, dient hiervan het bewijs te leveren; bovendien moet zij bewijzen dat zij de termijnen voorzien in het derde en vierde lid geëerbiedigd heeft.”

De partij die een dringende reden inroept, draagt de volledige bewijslast.
(vgl. Arbh. Luik 3 maart 1994, J.L.M.B. 1994, 1405 (samenvatting)).

De ernst van het ontslag om dringende reden vereist inderdaad een vaststaand bewijs van de feiten die de werknemer ten laste worden gelegd.

(vgl. Arbh. Bergen 16 mei 1991, Bull. VBO 1992/2, 78 (weergave))

De feitelijke beweringen van de ontslag gevende partij die door de andere partij worden ontkend, zijn geen bewijs van de dringende reden.

(vgl. Cass. 14 november 1988, J.T.T. 1989, 80)

In voorliggende betwisting houdt mevrouw C voor dat mevrouw D werd ontslagen omwille van het feit dat zij vanaf 4 maart 2011 afwezig was gebleven van het werk zonder hiervoor enige verantwoording te geven.

Mevrouw C levert hiervan geen bewijs, terwijl mevrouw D aantoont dat zij een arbeidsongeschiktheidsattest voor de periode van 4 maart 2011 tot 18 maart 2011 op de eerste dag van de arbeidsongeschiktheid aangetekend aan mevrouw C heeft verzonden.

Vermits mevrouw D zonder dringende reden werd ontslagen, en zij verbonden was met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, heeft zij met toepassing van artikel 40 § 1 van de Arbeidsovereenkomstenwet recht op betaling door mevrouw C van een opzeggingsvergoeding gelijk aan het loon dat verschuldigd is tot het bereiken van de termijn.

De verschuldigde opzeggingsvergoeding gelijk aan twee dagen loon en voordelen verworven krachtens de arbeidsovereenkomst wordt door mevrouw C correct berekend op 131,09 euro.

Zoals hiervoor onder IV.1 geoordeeld heeft mevrouw C geen recht op eindejaarspremie en kan dergelijk voordeel dan ook niet opgenomen worden in de berekeningsbasis van de opzeggingsvergoeding.

3. De kosten van het geding

Artikel 1017 eerste lid Ger.W. bepaalt dat ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwijst.

Artikel 1017 vierde lid Ger.W. bepaalt dat de kosten kunnen worden omgeslagen zoals de rechter het raadzaam oordeelt, onder andere wanneer de partijen 'onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld'.

Het arbeidshof is van oordeel dat de kosten moeten worden omgeslagen waarbij mevrouw C wordt verwezen in de kosten van dagvaarding en elk der partijen voor het overige verwezen wordt in de eigen kosten van het geding.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;

Vernietigt het bestreden vonnis in de mate dat het de vordering van mevrouw C volledig gegrond verklaarde;

Opnieuw recht doende, verklaart de vordering van mevrouw D slechts gedeeltelijk gegrond;

Veroordeelt mevrouw C tot betaling aan mevrouw D van 131,09 euro opzeggingsvergoeding, te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest;

Veroordeelt mevrouw C tevens tot afgifte binnen de maand na de betekening van het arrest van een verbeterde individuele rekening en een verbeterd werkloosheidsbewijs C4;

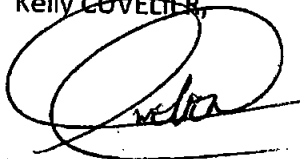
Verwijst mevrouw C in de kosten van dagvaarding ten belope van 139,41 euro;

Verwijst partijen voor het overige in de eigen kosten van het geding, in hoofde van beide partijen vereffend op 440,00 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidsrechtbank en 440,00 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

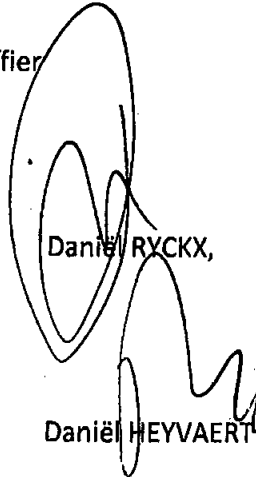
Daniël RYCKX,
Simone ALAERTS,
Daniël HEYVAERT,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

Kelly CUVELIER,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende

griffier

Daniël RYCKX,

Daniël HEYVAERT

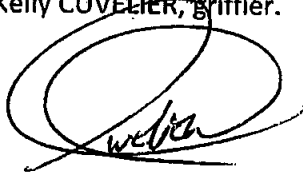
Simone ALAERTS,

Mevrouw S. Alaerts, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

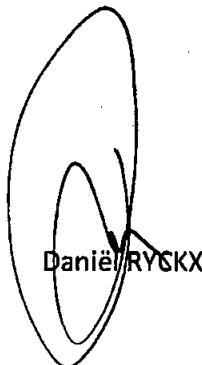
Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door D. Ryckx, raadsheer en D. Heyvaert, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel op vrijdag 12 september 2014 door:

Daniël RYCKX, raadsheer
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Kelly CUVELIER,

Daniël RYCKX

